

III.

„Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 4de Oktober 1893.

Med Skrivelse af 12te April d. A. har Hr. Formanden blandt andet tilstillet mig et i Folketinget i dets afvigte Samling indbragt og af Tinget til Indenrigsministeren henbist Andragende fra Bestyrelsen for Danmarks Bivlerforening om forhøjet Statstilskud samt anmodet om at erholde Meddelelse om, naar der er truffet Afgørelse i Sagen

Foranlediget heraf undlader jeg ikke herved tjenstlig at meddele, at det Danmarks Bivlerforening hidtil af Statskassen tillagte aarlige Tilskud af 2,000 Kr. paa Forslaget til Finansloven for 1894—95 er blevet foreslaaet forhøjet til 3,000 Kr.

Singerslev.

E. Heron.

Til Folketingets Formand.”

IV.

„Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 6te Oktober 1893.

I det af Folketinget til Indenrigsministerens Undersøgelse henbiste og ved Skrivelse af 12te April d. A. hertil oversendte Andragende have 17 Sogneraad i Ribe Amt henledet Opmærksomheden paa de byrdefulde Udgifter til Fattigvæsenet, for hvilke særlig Grænsekommunerne ere udsatte dels derved, at Personer, som ifølge Art. 19 i Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 have bevaret deres Indfødsret, nu i Henhold til Reglen i Fattiglovens § 23 vinde Forsørgelsesret her i Riget ved 5 Aars Ophold i samme Kommune, medens der efter de hidtil gældende Regler hertil udfordredes et Ophold af 15 Aar i samme Kommune, dels derved, at Personer, der høre hjemme her i Landet, og som Sogneraadene maa meddele Hjemstedsbeviser, i en ung Alder udvandre til Slesvig og ernære sig Syd for Grænsen i en Række Aar, indtil de, gamle og trængende til Understøttelse, sendes tilbage til den Kommune, der i sin Tid har udstedt Hjemstedsbeviset. Under Henvisning hertil have Andragerne anholdt om, at Staten vil deltage i Udgifterne til Fattigvæsenet, derved, at der maa blive taget Bestemmelse om:

1) at Personer, der ere forsynede med ekstraordinære Hjemstedsbeviser, ikke kunne vinde Forsørgelsesret i nogen særlig Kommune, men vedblive at være forsørgelsesberettigede i Henhold til de dem meddelte ekstraordinære Hjemstedsbeviser, altsaa for Statskassens Regning,

2) at her i Landet forsørgelsesberettigede Personer, der have opholdt sig i Udlandet over 5 Aar, blive at forsørge paa samme Maade som Personer, der ere forsynede med ekstraordinære Hjemstedsbeviser, indtil de ved 5-aarigt Ophold i samme Kommune have vundet Forsørgelsesret i denne.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde,

1) at der, da Fattigloven af 9de April 1891 først er traadt i Kraft den 1ste Januar 1892, ikke allerede nu kan have nogen begrundet Mening om, i hvilket Omfang Reglen i Fattiglovens ovennævnte § 23 vil blive til Byrde for Kommunerne, og at det saaledes ikke skønnes rettere, end at der i ethvert Fald ikke for Tiden kan